

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА

№

9.

KURJER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 31-го Января. — 1847 — Wilno. PIĄTEK, 31-go Stycznia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 25-го Января.

ВЫСОЧАЙШАЯ ГРАМОТА.

Нашему Тайному Советнику, Министру Юстиціи, Статсъ-Секретарю Графу Панину.

Въ воздаяніе отлично-усердной службы вашей и неусыпныхъ и полезныхъ трудовъ, понесенныхъ при управленіи вѣреннаго вамъ Министерства, Всемилостивѣйше жалуюмъ васъ кавалеромъ Ордена Св. Александра Невскаго, знаки коего, при семъ препровождаемые, повелѣваемъ возложить на себя и носить по установленію. Пребываемъ Нашею Императорскою милостию къ вамъ благосклонны.

На подлинной собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

С. Петербургъ,
30-го Декабря 1846 года.

Водочный заводчикъ 2-й гильдіи купецъ *Блюмбергъ* получилъ десятилѣтнюю привиллегію, на изобрѣтенный имъ аппаратъ для очищенія на винокуренныхъ заводахъ полугарнаго вина или раки, выкуриваемого изъ хлѣба, картофеля или свеклосахарныхъ остатковъ, отъ дурнаго гарнаго вкуса и запаха; на каковой аппаратъ выдана ему въ Англіи 4 Ноября 1845 г. привиллегія на 14 лѣтъ.

— С. Петербургскій 3-й гильдіи купецъ *Сѣровъ* съ братьями получилъ пятилѣтнюю привиллегію на изобрѣтенный ими способъ дроболитія.

— Фридрихсгамскій купецъ *Егоръ Яффа* получилъ десятилѣтнюю привиллегію на изобрѣтенный имъ новый снарядъ для винокуренія.

Высочайше утвержденное 14-го Декабря Положеніе о раздѣленіи Закавказскаго Края:

1) Закавказскій Край, въ порядкѣ общаго управленія раздѣляется на четыре Губерніи: Тифлискую, Кутаискую, Шемахинскую и Дербентскую.

2) Тифлисская Губернія образуется изъ слѣдующихъ уѣздовъ теперешней Грузино-Имеретинской Губерніи: 1) Тифлискаго, 2) Горійскаго, 3) Телавскаго, 4) Сигнахскаго, 5) Елисаветпольскаго, 6) Эриванскаго, 7) Нахичеванскаго и 8) Александропольскаго. Къ этому послѣднему уѣзду присоединяется отъ Уѣзда Ахалцыхскаго участокъ Ахалкалакскій. Принадлежа-

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 25-go Stycznia.

NAJWYŻSZY DYPLOMAT,

Nasze mu Radzcy Tajnemu, Ministrowi Sprawiedliwości, Sekretarzowi Stanu, Hrabiemu Paninowi,

W nagrodę wzorowej i gorliwej służby, jako też niezmqrdowanych i pożytecznych prac waszych, podjętych w zarządzie poruczonego wam Ministerstwa, Najmilszowie, mianujemy was Kawalerem Orderu Sw. Alexandra Newskiego, którego znaki, przytém załączone, rozkazujemy włożyć na siebie i nosić podług przepisów. Zostajemy Naszą Cesarską łaską ku wam przychylni.

Naoryginale własną Jego CESARSKIMY MOJOM ręką podpisano:

НИКОЛАЙ.

St. Petersburg,
30-go Grudnia 1846 roku.

Właściciel gorzelnii, kupiec 2-jej gildyi *Blumberg*, otrzymał przywilej 10-letni, na wynaleziony przezeń aparat do oczyszczania w gorzelniach szumówki, pędzonej ze zboża, kartofli lub wytłoczyn z buraków cukrowych, od przypalonego smaku i zapachu. Na aparat ten otrzymał on w Anglii, 4-go Listopada 1845 roku, przywilej na lat 14.

— Kupiec Petersburgski 3-jej gildyi *Sierow*, z braćmi, otrzymał przywilej 5-letni, na wynaleziony przezeń sposób odlewania śrótu.

— Kupiec Friedrichshamski *Jerzy Jaffa*, otrzymał przywilej 10 letni, na wynaleziony przezeń nowy aparat gorzelniany.

Ustawa o podziale kraju Zakaukaskiego, Najwyżej zatwierdzona 14-go Grudnia:

1) Kraj Zakaukaski, co do ogólnej administracji, rozdziela się na cztery gubernie: Tyfliską, Kutaiską, Szemachińską i Dербентскую.

2) Gubernia Tyfliska składać się ma z następných powiatów terazniejszej gubernii Gruzino-Imeretyńskiej: 1) Tyfliskiego, 2) Gorijskiego, 3) Tefawskiego, 4) Sighnachskiego, 5) Elizawetpolskiego, 6) Erywańskiego, 7) Nachiczewańskiego i 8) Alexandropolskiego. Do tego ostatniego powiatu przyłącza się od powiatu Achalcachskiego dzielnicа Achalkalaska. Należące do tej gubernii

щие къ этой губернии округи: горскихъ народовъ, Осетинскій и Тушино-Пшаво-Хевсурскій, остаются на прежнемъ основаніи. Губернскимъ городомъ остается Тифлисъ.

3) Въ составъ Губерніи Кутаиской отдѣляются слѣдующія части теперешней Грузино-Имеретинской Губерніи: Кутаискій и Гурійскій Уѣзды; Абасъ-Туманскій и Хертвинскій участки Ахалцыхскаго Уѣзда, вмѣстѣ съ городомъ Ахалцыхомъ; селенія Горійскаго Уѣзда, лежащая на западъ отъ хребта Хешиняшеви, и ущелье Мамисонское, Осетинскаго Округа. Сверхъ того, къ общему составу Кутаиской Губерніи причисляются: Мингрелія и Сванетія. Губернскимъ городомъ сей губерніи назначается Кутаисъ.

4) Губернія Шемахинская образуется изъ слѣдующихъ уѣздовъ теперешней Каспійской области: 1) Ширванскаго; 2) Карабахскаго; 3) Шекинскаго; 4) Тальшинскаго и 5) Бакинскаго. Ширванскій Уѣздъ принимаетъ названіе Шемахинскаго, Карабахскій — Шушинскаго, Шекинскій — Пухинскаго, а Тальшинскій — Ленкоранскаго. Участокъ Садлянскій отдѣляется отъ теперешняго Уѣзда Ширванскаго, и причисляется къ новому Уѣзду Ленкоранскому. Губернскимъ городомъ остается Старая Шемаха.

5) Въ составъ Дербентской Губерніи обращаются Дербентскій и Кубинскій Уѣзды теперешней Каспійской Области; округи Самурскій и Даргинскій; владѣнія Кириное и Казыкумыаское, и прочія земли Дагестана, лежащая къ югу отъ Аварскаго Койсу. Губернскимъ ея городомъ назначается Дербентъ. Съ учрежденіемъ этой губерніи упраздняется Дербентское Военно-Окружное Начальство.

6) Въ каждой изъ четырехъ губерній Закавказскаго Края полагается особый Военный Губернаторъ, управляющій гражданскою частию. По военной части въ губерніи онъ дѣйствуетъ на правахъ, для Военныхъ Губернаторовъ городовъ постановленныхъ, а по гражданской — на правахъ, Гражданскимъ Губернаторамъ Закавказскаго Края присвоенныхъ.

7) На этомъ основаніи, Грузино-Имеретинскій Гражданскій Губернаторъ принимаетъ названіе Тифлискаго Военнаго Губернатора, управляющаго гражданскою частию. Всѣ вообще правительственныя мѣста и лица Губерніи Грузино-Имеретинской остаются, въ ихъ теперешнемъ составѣ, въ Губерніи Тифлисской; но, вмѣсто Грузино-Имеретинскихъ, принимаютъ наименованіе Тифлисскихъ.

8) Равнымъ образомъ Каспійскій Областной Начальникъ принимаетъ наименованіе Шемахинскаго Военнаго Губернатора, управляющаго гражданскою частию. Товарищъ Областнаго Начальника переименовывается въ Шемахинскіе Вице-Губернаторы. Всѣ вообще правительственныя мѣста и лица Каспійской Области остаются, въ ихъ теперешнемъ составѣ, въ Губерніи Шемахинской; но вмѣсто названія Каспійскихъ и областныхъ, принимаютъ наименованіе Шемахинскихъ и губернскихъ.

9) Всѣ вообще уѣздныя и участковыя управленія въ сихъ двухъ губерніяхъ остаются на тѣхъ же основаніяхъ, на коихъ оныя существуютъ и теперь въ Губерніи Грузино-Имеретинской и Области Каспійской, и

10) Управление Губерній: Кутаиской и Дербентской учреждается на основаніи особыхъ положеній и штатовъ.

ниі округи: народовъ горскихъ, Осетинскій и Тусзыно-Пшаво-Хевсурскій, остаются на давней засадіе. Мѣстомъ губерніалнемъ остается Тифлисъ.

3) До складу Губерніи Кутаискіей отдѣляются слѣдующія части теперешней Губерніи Грузино-Имеретинскіей: повіаты, Кутаискіи и Гурійскіи; dzielnice powiatu Achałcychskiego, Abas-Tumańska i Chertwińska, wraz z miastem Achałcychem; wsie powiatu Gorijskiego, i z cze na zachód łańcucha Chepinischewi, oraz wąwoz Mamisowski, w okręgu Osietyńskim. Oprócz tego, do ogólnego складу Губерніи Кутаискіей przyłączają się: Mingrelia i Swanecja. Na miasto gubernialne przeznacza się Kutaish.

4) Gubernia Szemachińska tworzy się z następujących powiatów teraźniejszego Obwodu Kaspijskiego: 1) Szyrwanського; 2) Karabachskiego; 3) Szekińskiego; 4) Talszyńskiego, i 5) Bakińskiego. Powiat Szyrwanський otrzymuje nazwę Szemachińskiego, Karabachski Szyrwanський, Szekiński Nuchińskiego, a Talszyński-Lenkoranського. Dzielnica Salińska odłącza się od teraźniejszego powiatu Szyrwanського a przyłącza do nowego powiatu Lenkoranського. Miastem gubernialnym pozostaje Stara-Szemacha.

5) Do складу губерніи Дербентскіей wcielają się z teraźniejszego obwodu Kaspijskiego powiaty: Dərbentski i Kubiński; okręgi Samurski i Dargiński; władztwa Kiryńskie i Kazykumyaskie, oraz inne ziemie Dagestanu, leżące na południe od Koisu Awarського. Na miasto gubernialne przeznacza się Dərbent. Z utworzeniem tej губерніи znosi się Naczelnictwo wojenno-okręgowe Dərbentskie.

6) Do każdej z czterech губерніи Краю Zakaukaskiego przeznacza się oddzielny Gubernator Wojenny, zarządzający częścią cywilną. Po części wojennej działa on podług praw, nadanych Gubernatorom Wojeńnym miast; zaś po cywilnej, podług praw służących Gubernatorom Cywilnym Kraju Zakaukaskiego.

7) Na tej zasadzie, Gubernator Cywilny Грузино-Имеретинскій, przyjmuje nazwę Gubernatora Wojennego Tylfiskiego, zarządzającego częścią cywilną. W ogóle wszystkie urzędy i osoby губерніи Грузино-Имеретинскіей pozostały w swym teraźniejszym składzie w губерніи Tylfiskiej, ale zamiast Грузино-Имеретинскихъ przyjmują nazwę Tylfiskich.

8) Podobnież Naczelnik Obwodu Kaspijskiego przyjmuje nazwę Gubernatora Wojennego Szemachińskiego, zarządzającego częścią cywilną. Pomoćnik Naczelnika obwodu ma być nazywany Vice Gubernatorem Szemachińskim. W ogóle wszystkie urzędy i osoby obwodu Kaspijskiego pozostają w teraźniejszym składzie w Губерніи Szemachińskiej, tylko zamiast nazwy Kaspijskich i Obwodowych, przyjmują nazwę Szemachińskich i Gubernialnych.

9) Wszystkie w ogóle władze powiatów i dzielnic w tych dwóch губерніяхъ pozostają na tychże zasadach, na których istnieją i teraz w губерніи Грузино-Имеретинскіей i Obwodzie Kaspijskim, i

10) Zarząd губерніи: Кутаискіей i Дербентскіей organizuje się na zasadzie osobnych ustaw i etatów.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

ФРАНЦІЯ

Парижъ, 22 Января.

По случаю кончины эрц-герцога палатина Венгерскаго, наложенъ при здѣшнемъ дворѣ трауръ, на двѣ недѣли.

— Говорятъ, Король Леопольдъ отложилъ свое путешествіе въ Лондонъ до конца Января; потому что не раньше этого времени будетъ посланъ въ Англію отвѣтъ Гизо на послѣднюю депешу Пальмерстона. Въ то же время разнесся слухъ, что Герцогъ Деказъ, пользующійся особеннымъ довѣріемъ Двора и министерства, отправится вскорѣ въ Лондонъ съ порученіемъ, предложить Англіискому кабинету коммерческой трактатъ на новыхъ основаніяхъ.

— Принцъ Жуэвильскій не принялъ званія оберъ-адмирала.

— Въ одной изъ газетъ напечатано слѣдующее описаніе Королевскаго французскаго двора: „Нынѣшній

ВІАДОМОСІИ ЗАГРАНИЧНЕ.

ФРАНЦІЯ.

Парижъ, 22 stycznia.

Dwór włożył dwutygodniową żałobę po zgonie Arcy-Xięcia Palatyna.

— Powiadają, że Król Leopold odłożył swoje podróż do Londynu aż do końca stycznia; albowiem nie pierwiej wysłaną będzie do Londynu odpowiedź P. Guizota na ostatnią depeszę Lorda Palmerstona. Jednocześnie rozeszła się pogłoska, że Xiążę Descasés, posiadający szczególne zaufanie dworu i ministerstwa, uda się wkrótce do Londynu, celem przedłożenia angielskiemu gabinetowi traktatu handlowego, opartego na nowych zasadach.

— Xiążę Joinville nie przyjął dostojenstwa Wielkiego Admirała.

— Jeden z dzienników zawiera następujący opis królewskiego dworu francuzkiego: „Teraźniejszy dwór we

Французский Дворъ составляетъ только одно семейство, но семейство обязательное, благодарственное, благородное, великодушное, человеколюбивое, о коемъ можно говорить только съ уваженіемъ, восторгомъ и любовью. Въ немъ находится: глшій, отвага, красота, набожность и самопожертвованіе для блага ближнихъ. Кому случалось видѣть его собравшимся вмѣстѣ, вечеромъ, послѣ обѣда, когда только частный приемъ имѣеть мѣсто, тотъ забывалъ о дворѣ Монарха, а видѣлъ только счастливое, христіанское семейство. Король опершись о каминъ, разговариваетъ съ однимъ изъ своихъ сыновей или адъютантовъ. Вокругъ большаго стола, по срединѣ зала, сидитъ Королева съ принцессами, окруженная своими придворными дамами. Всѣ заняты шитьемъ и бесѣдуютъ обыкновенно о религіозныхъ и нравственныхъ предметахъ. Каждое вновь прибывающее лице, привѣтствуетъ прежде Королеву, которая на это привѣтъ отвѣчаетъ съ плѣнительною вѣжливостію внимательной хозяйки дома. Добрая и набожная герцогиня Омальская (Салернская принцесса), едва осмѣливается поднять вверхъ глаза, и сохраняетъ постоянно улыбку. Герцогиня Жуэвильская (Бразильская принцесса), это — юная, прекрасная, вѣжливая, сострадательная, и при томъ исполненная жизни особа, которая окружающимъ ее лицамъ предлагаетъ частые вопросы. Что же касается до герцогини Моншансье, которая какъ по лицу, такъ и яраву, могла бы служить типомъ прекрасной и важной Испанки, то все, по видимому, предвѣщаетъ, что она скоро сдѣлается совершенно французенкою, и примѣнится къ тону и жизни французскаго двора. Герцогиня Орлеанская, вдова, отличающаяся добродѣтелями и благотворительностію, проводитъ нѣсколько часовъ въ этомъ семейномъ кругу, и часто взявъ Короля за руку, разговариваетъ съ нимъ прогуливаясь по залу. Принцы — но ихъ знаютъ всѣ; кто изъ жителей Парижа не видалъ ихъ въ театрѣ, на улицѣ и т. п. Если одинъ изъ нихъ не находится въ Бразиліи, другой въ Египтѣ, третій въ Алжирѣ, то вѣрно всѣ они, ежедневно, находятся въ домѣ своихъ родителей. Черты лица герцога Немурскаго отличаются важностію и добротою; герцогъ Жуэвильскій остроуменъ и веселъ; герцогъ Омальскій — неусыпный покровитель; но герцогъ Моншансье всѣхъ учтивѣе и обходительнѣе. Разговоръ дѣлается обыкновенно общимъ, и отличается веселостію и остроуміемъ, которыя одушевляютъ стараго Короля и напоминаютъ живость Орлеанской крови. Въ 11 часовъ Королева закрываетъ засѣданіе и всякій идетъ въ свои комнаты. Таковъ французскій дворъ 1846 года.

— Въ Медицинской газетѣ сообщалъ о принятіи Королемъ депутаціи медицинской академіи, и о данномъ ей увѣреніи насчетъ благополучнаго состоянія здоровья Монарха, присовокупляють слѣдующее: „Въ цѣлой Франціи; быть можетъ, нѣтъ никого, ктобы имѣлъ такое попеченіе о своемъ здоровьи какъ Король. Зимою и лѣтомъ встаетъ онъ въ 5 часовъ утра, и тотчасъ начинается заниматься; за снѣмъ, послѣ весьма скромнаго завтрака, прогуливается долгое время, а потомъ, въ полдень, ничего болѣе не кушаетъ, кромѣ половины капауна съ рисомъ, и пьетъ исключительно свѣжую воду; послѣ обѣда пьетъ полстакана стараго бордосскаго вина. Спитъ на простомъ матрацѣ, не болѣе 6 часовъ. При такомъ образѣ жизни, отъ котораго Король Лудовикъ-Филиппъ никогда не отступаетъ, можно надѣяться, что доживетъ до глубочайшей старости.“

— Въ *Mon'teur Parisien* напечатано третьяго дня: „Въ Эндрескомъ Департаментѣ произошли серьезныя безпокойства. 15-го числа, нѣсколько повозокъ съ хлѣбомъ, проѣзжавшія чрезъ Шаторусскій округъ, были остановлены между Ловру и Бузансе. Толпы черни сложили хлѣбъ въ Бузансе, и требовали, чтобы онъ былъ проданъ за безцѣнокъ. — Сборища увеличались во время ночи, и на другой день, 14-го, къ этому безпорядку присоединились насилія. Пять или шесть домовъ были разграблены, и одинъ изъ домохозяевъ, рѣшившійся противиться грабителямъ, былъ ими убитъ. Эндрескій префектъ прибылъ на мѣсто съ Королевскимъ прокуроромъ, но, не имѣя въ своемъ распоряженіи достаточныхъ силъ, обратился къ правительству, которое немедленно предписало послать подкрѣпленія, чтобы возстановить порядокъ и примѣрно наказать виновныхъ.“

— Въ извѣстіяхъ изъ Америки, полученныхъ съ пароходомъ „Камбридъ“, подтверждается слухъ, что нашъ

Францыи stanowi tylko jedną rodzinę, ale rodzinę uprzejmą, zaeną, szlachetną, wspaniałomyślną, ludzką, o której tylko z czcią, zapałem i uwielbieniem, mówić można. Znajdujemy w niej połączone w jedną uroczą całość: gieniusz, odwagę, piękność, pobożność, i czułe poświęcenie się dla dobra bliźnich. Kto ją widział razem zebraną wieczorem, po obiedzie, kiedy prywatnie tylko przyjmowanie ma miejsce, zapomina o dworze Monarchy, a widzi tylko szczęśliwą, chrześcijańską rodzinę. Król oparty o kamin, rozmawia zwykle z jednym z synów swoich lub adjutantów. Naokoło wielkiego stołu, w pośrodku sali, siedzi Królowa i Xiężna, w towarzystwie swych dam honorowych. Wszystkie pracują igielką, i rozmawiają zazwyczaj o religijnych i moralnych przedmiotach. Każda nowo przybywająca osoba, wita naprzód Królowę, która na to powitanie odpowiada z ujmującą grzecznością uprzejmej gospodyni domu. Dobra i pobożna Xiężna Aumale (Xiężniczka Salerno) zaledwie śmie podnieść oczy, zachowując ciągle uśmiechające się milezenie. Xiężna Joinville (Xiężniczka Brezyljska) jest to młoda, bardzo piękna, bardzo grzeczna, bardzo czuła, a przytém pełna żywości osoba, która otaczającym ją osobom często zadaje pytania. Co się tyczy Xiężny Montpensier, która, równie z twarzy jak charakteru, mogłaby ujęć za typ pięknej i poważnej Hiszpanki, wszystko zdaje się wróżyć, iż równie łatwo zostanie doskonałą Francuzką, i zastosuje się do tonu i zwyczajów francuzkiego dworu. Xiężna Orleans, cnotami i dobroczynnością odznaczająca się wdowa, przepędza kilka godzin w tém przyjemném kole familijném, i często ująwszy Króla za rękę, rozmawia z nim przechadzając się po sali. Królewiczowie — ależ tych znają wszyscy! Któryż Paryżanin nie widział ich w teatrze, na ulicy i t. p.? Jeśli jeden nie znajduje się w Brezylji, drugi w Egipcie, trzeci w Algierze, tedy codziennie zapewne są wszyscy w towarzystwie rodziców. Powaga i dobroć przemawiają z rysów twarzy Xięcia Nemours; Xiężna Joinville jest dowcipny i wesoły; Xiężna Aumale jest niezmordowany opowiadacz; ze wszystkich zaś najdworniejszym i najdelikatniejszym jest Xiężna Montpensier. Rozmowa staje się zwykle ogólną, zaprawiona wesołością i dowcipem, które ogrzewają serce staroego Króla i przypominają żywą krew Orleanską. O godz. 11-jej Królowa zamyka posiedzenie, i każdy wraca do swych pokojów. Taki jest dwór francuzki z roku 1846.“

— Gazeta lekarska, donosząc o przyjęciu przez Króla Akademii Medycznej, i o daném jęj zapewnieniu o zupełnym stanie zdrowia Monarchy, — dodaje: „W całej Francyi niema może nikogo, coby był tak troskliwy o zdrowie swoje, jak Król. Zimą i latem wstaje o godz. 5-jej z rana, i zaraz udaje się do pracy; poczem, po bardzo skromném śniadaniu, odbywa długą przechadzkę, po której, o południu, nie je nic więcej jak tylko pół kapłona z ryżem, i nie pije nic prócz świeżej wody. Po obiedzie następuje pół szklanki starego wina Bordeaux. Sypia na prostym materacu, na łożku polowem, najwięcej 6 godzin. Przy takim trybie życia, od którego Król Ludywik Filip nigdy nie odstępkuje, można mieć nadzieję, iż najpóźniejszej doczeka starości.“

— W *Mon'teur Parisien* umieszczono onegdaj: „W departamencie Indres zaszły ważne rozruchy. Dnia 15 stycznia kilka wozów naładowanych zbożem, przechodząc przez okrug Chateau-Roux, zostały zatrzymane między Leauyron i Buzaney. Tłumy pospólstwa zdjęły zboże z wozów i domagały się aby je za bezcen przedano. Zbiegowisko powiększyło się w nocy, a nazajutrz 16 stycznia, zaszły nawet gwałtowne sceny. Pięć czy sześć domów uległy łupieży, a jeden z gospodarzy, który chciał opierać się rabusiom, zginął z ich ręki. Prefekt departamentu przybył na miejsce rozruchów z królewskim Prokuratorem, ale nie mając sam do swego rozrządzenia sił dostatecznych, odwołał się do rządu, który niezwłocznie zalecił posłać positek dla przywrócenia porządku, i przykadanego ukarania winnych.“

— W wiadomościach z Ameryki, otrzymanych parostatkiem *Kambria*, potwierdza się pogłoska, że nasz Kon-

консуль въ Монтерезъ, Г. Гаске, былъ арестованъ американскимъ флотомъ. Пишутъ, что онъ былъ потомъ освобожденъ, но оставленъ подъ надзоромъ. Причиною такого поступка считаютъ протестъ, написанный Г. Гаске противъ присоединенія Калифорніи къ Соединеннымъ Штатамъ.

23 Декабря.

На вчерашнемъ засѣданіи палата перовъ, принявъ одну за другою всѣ статьи адреса, приступила къ балотированію и приняла оный большинствомъ 144 голосовъ противъ 8.

— Въ палатѣ депутатовъ президентъ приказалъ раздать проектъ закона относительно привоза иностраннаго зерноваго хлѣба. Вскорѣ послѣдуютъ пренія по сему проекту.

— Адресная Коммисія палаты депутатовъ произвела вчера 6-е засѣданіе, въ коемъ сообразила всѣ статьи адреса. Полагаютъ, что 26 числа адресъ прочитанъ будетъ на публичномъ засѣданіи, но пренія послѣдуютъ не прежде 28-го Января. Г. Гебертъ имѣлъ быть избранъ въ докладчики, но онъ отказался отъ сего званія; послѣ чего Г. Вивьенъ получилъ въ свою пользу всѣ голоса.

— Префектъ Сенскаго департамента разослалъ на дняхъ циркуляръ къ старостамъ сельскихъ общинъ сего департамента, коимъ дозволяетъ имъ созвать муниципальные совѣты, для совѣщанія—какими публичными работами полезнѣе занять рабочій классъ? Правительство назначило для сихъ работъ 4 милліона фр.

— Королевскимъ постановленіемъ совершенно воспрещенъ вывозъ картофеля и огородныхъ овощей, жоторыя донынѣ могли быть отправляемы за границу съ платою по 25 сантимовъ за центнеръ.

— Слышно, что при Иантѣ устроенъ будетъ весною лагерь, въ слѣдствіе швейцарскихъ происшествій, гдѣ, можетъ быть, будетъ нужно постороннее вмѣшательство.

— Въ замѣнъ за пароходъ „Дантъ“, разбившійся во время бури, Французское правительство послало Тунисскому бею въ подарокъ новый военный пароходъ „Магелланъ“.

— Генераль Ламорисьеръ получилъ разрѣшеніе пріѣхать во Францію, дабы занять свое мѣсто въ палатѣ депутатовъ; въ отсутствіе его въ Африкѣ, должность начальника Оранской области будетъ исправлять генераль д'Арбувиль.

— Слышно, что Неаполитанскій посланникъ официально уведомили Французское правительство, о обреченіи графа Трапани съ эрцъ-герцогинею Австрійскою.

25 Января.

Третьяго дня вечеромъ, Король окруженный всѣмъ своимъ семействомъ, принималъ большую депутацію палаты перовъ, и на поднесенный Его Величеству адресъ, отвѣчалъ слѣдующее:

„Я очень тронутъ чувствами, жоторыя палата перовъ выражаетъ въ отношеніи къ сыновьямъ моимъ и ко мнѣ самому. Благодарю ее особенно за содѣйствіе, всегда оказываемое ею моему правительству, и за помощь, какую она подаетъ ему для обезпеченія Франціи выгодъ, жоторыми она пользуется и первымъ условіемъ жоторыхъ служить поддержаніе порядка. Несчастія, тяготяющія надъ нѣкоторыми частями нашего народа, глубоко меня огорчаютъ. Наши старанія облегчить это бремя и сократить его, и впредь будутъ вамъ подкрѣплены; и мнѣ пріятно объявить вамъ о моей надеждѣ, что не смотря на столь чувствительныя испытанія, благоденствіе Франціи, предметъ всѣхъ нашихъ желаній, будетъ преуспѣвать по прежнему, съ чѣмъ мнѣ такъ утѣшительно поздравить васъ и себя.“

— Палата депутатовъ собиралась вчера въ своихъ отдѣленіяхъ, для продолженія предварительныхъ разсмотрѣній бюджетовъ на 1848 годъ; во всѣхъ отдѣленіяхъ приняли за правило — безъ условія отвергать всякое требованіе на увеличеніе кредита. Вообще всѣ депутаты съ жаромъ объявили себя противъ умноженія числа чиновниковъ въ министерствахъ.

— Партія Гг. Дюфора и Бильйо избрала своимъ органомъ журналъ *Le Courier Français*.

сулъ въ Монтенезо, P. Haske, został aresztowany przez Flotę amerykańską. Piszą dalej, że otrzymał wprawdzie wolność, ale zostaje pod dozorem. Za przyczynę takiego postępkę uważają jego protestację, którą podał przeciwko przyłączeniu Kalifornii do Stanów Zjednoczonych.

Dnia 23 stycznia.

Na wczorajszym posiedzeniu Izba Parów, przyjąwszy kolejną wszystkie paragrafy adresu, przystąpiła do głosowania nad całym adresem, i przyjęła go większością głosów 144 przeciw 8.

— W Izbie Deputowanych Prezes kazał rozdać projekt do prawa względem dowozu zagranicznego zboża. Rozprawy nad tym projektem mają niebawem nastąpić.

— Kommissya addressowa Izby Deputowanych miała wczoraj 6-te posiedzenie i na niem roztrząsnęła wszystkie punkta adresu. Sądzą, że d. 26 address odczytany zostanie na publicznym posiedzeniu, ale rozprawy nastąpią dopiero d. 28 stycznia. P. Hebert miał być obrany sprawozdawcą, ale odmówił przyjęcia tego zaszczytu, poczem P. Vitet otrzymał wszystkie głosy.

— Prefekt departamentu Sekwany wydał właśnie okólnik do wójtów gmin wiejskich tegoż departamentu, którym upoważnia ich do zwołania rad municipalnych, celem naradzenia się nad tém, jкими robotami publicznymi zatrudnić można najstosowniej klasę wyrobniików. Rząd przeznaczył na takie roboty 4 miliony franków.

— Postanowienie królewskie z dnia wczorajszego zakazuje zupełnie wywozu kartofli i ogroduwii, które dotąd za opłatą 25 centimów od centnara, wywożone być mogły.

— Słychać, że pod Nantes założony będzie na wiosnę obóz, w skutek wypadków w Szwajcaryi, gdzie może potrzebna będzie obca interwencya.

— W zamian za parostatek *Dante*, który zatopiła burza, rząd francuzki kazał posłać Bejowi Tunetańskiemu w подарunku nowy wojenny okręt parowy, *Mangellan*.

— Jenerał Lamoricière otrzymał pozwolenie przybyć do Francyi, w celu zajęcia miejsca w Izbie Deputowanych; podczas jego nieobecności w Arce dowodzić będzie w Oranie Jenerał d'Arbouville.

— Mówią, że Poseł Neapolitański miał zawiadomić urzędownie dwór francuzki, o zaręczynach Hr. Trapani z Arcy-Xiężniczka Austryacką.

Dnia 25 stycznia.

Onezday wieczorem, Król otoczony całą swoją rodziną, przyjmował wielką deputacją Izby Parów, i na podany przez nią sobie adress, odpowiedział jak następuje:

„Jestem mocno wzruszony uczuciami, jakie dla synów moich i dla mnie Izba Parów wynurza. Dziękuję jej zwłaszcza za ciągłe współdziałanie i wsparcie, udzielane rządowi mojemu, w celu zabezpieczenia dla Francyi korzyści, których używa, a których najpięrszym warunkiem jest utrzymanie porządku. Cierpienia dotykające pewną część naszej ludności, głęboko mię zasmucają. Nie przestaniecie wspierać usiłowań moich, ażeby je złagodzić i skrócić; i przeto nie waham się wynurzyć miłej nadziei, iż pomimo tych ciężkich doświadczeń, pomysłność Francyi, cel wszystkich życzeń naszych, nie przestanie iść drogą postępu, którego, z równą pociechą, sobie i wam powińszować mogę.“

— Izba Deputowanych zebrała się wczoraj w swoich biurach, dla dalszego przedwstępного roztrząsania budżetów na rok 1848. We wszystkich biurach przyjęto za prawidło, odrzucać bez miłosierdzia wszelkie żądania podwyższenia kredytów. W ogólności oświadczone się z zapałem przeciw pomnożeniu liczby urzędników w ministerstwach.

— Stronictwo PP. Dufaure i Billault, obrało za swój organ dziennik *Le Courier Français*.

А н г л и я

Лондонъ, 19 Января.

Королева открыла сегодня лично засѣданіе парламента нынѣшняго года. Многочисленная толпа народа окружала зданіе парламента, Сень-Джемскій дворець, и тѣснилась на улицахъ, по которымъ Королева должна была проходить. Ея Величество прибыла съ своимъ супругомъ и всѣмъ дворомъ въ палату перовъ, въ 2 часа по полудни, и была введена въ залу собранія, при пушечной пальбѣ, съ обычнымъ церемоніаломъ. Какъ только члены нижней палаты подошли къ рѣшеткѣ, Королева прочла слѣдующую рѣчь:

„Милорды и Господа!

„Съ величайшимъ сожалѣніемъ обращаю ваше вниманіе, при новомъ вашемъ собраніи, на дороговизну жизненныхъ припасовъ въ Ирландіи и въ нѣкоторыхъ частяхъ Шотландіи. Въ Ирландіи, въ особенности, дороговизна всендневной пищи народа, есть источникомъ тяжкихъ отраданій, болѣзней и значительно усилившейся смертности въ бѣдномъ сословіи народонаселенія. Насилія умножились, а наиболѣе посягательство на чужую собственность. Въ нѣкоторыхъ частяхъ края, въ провозъ жизненныхъ припасовъ содѣлался не безопаснымъ.

„Въ отвращеніе зла, на основаніи закона, утвержденнаго на послѣднемъ засѣданіи, много народа занято работами по найму. Нѣкоторыя измѣненія въ семь законѣ, на который лордъ-намѣстникъ Ирландіи изъявил свое согласіе, для выгоднѣйшаго распределенія сихъ работъ, будутъ вами, надѣюсь, утверждены. Приняты мѣры къ устраненію тѣснотнаго недостатка, въ окрестностяхъ болѣе отдаленныхъ отъ мѣстъ запасовъ продовольствія, а насилія остановлены, по возможности, войсками и полицейскими мѣрами.

„Съ удовольствіемъ могу объявить, что во многихъ мѣстахъ, гдѣ недостатокъ былъ наиболѣе ошутеленъ, народъ явилъ примѣрную терпѣливость и покорность.

„Неурожай во Франціи, Германіи и другихъ странахъ Европы, усугубилъ затрудненія въ доставкѣ жизненныхъ припасовъ.

„Вашею обязанностію будетъ избрать соотвѣтственные мѣры къ уменьшенію господствующаго недостатка. Поручаю вамъ обдумать, нельзя ли умножить запасы продовольствія, временно предоставленнымъ облегченіемъ въ привозѣ хлѣба изъ-за границы и болѣе свободнымъ допущеніемъ сахара для винокуренъ и пивоваровъ.

„Обращаю также ваше вниманіе на непрерывно бѣдственное положеніе Ирландіи. При недостаткѣ политическихъ предметовъ, имѣете случай изслѣдовать безпристрастно общественное зло, заразившее эту часть соединеннаго Королевства. Вамъ будутъ представлены важныя мѣры, которыя, если парламентъ утвердитъ, послужатъ къ обеспеченію лучшаго быта для значительнаго числа народа, усовершенствованію земледѣлія и къ уменьшенію усильнаго состязанія въ приобрѣтеніи помѣстныхъ владѣній, которое всегда было источникомъ преступленій и нищеты.

„Бракосочетаніе Испанской инфантины Луизы Фернанды съ герцогомъ Монпансье, подало поводъ къ дипломатической перепискѣ между правительствами, моимъ, Французскимъ и испанскимъ.“

„Уничтоженіе вольной области Краковской показало мнѣ явнымъ нарушеніемъ Вѣнскаго трактата, и потому я приказала подать протестъ противъ сего акта Дворамъ. Копія съ сихъ различныхъ документовъ будутъ вамъ представлены.

„Надѣюсь, что непріятельскія дѣйствія въ Ла-Платѣ, столь продолжительное время стѣсняющія торговлю, скорѣе прекратятся, и я приложу всевозможныя старанія, совмѣстно съ Королемъ Французскимъ, къ достиженію этой цѣли.

„Отношенія мои съ прочими державами, внушаютъ мнѣ убѣжденіе въ сохраненіи мира.

„Господа члены нижней палаты!

„Я повѣдала, чтобы бюджеты составлены были съ тщательнымъ вниманіемъ для успѣшнаго хода государственной службы, и при томъ съ бережливостію.

„Милорды и Господа!

„Я приказала принять всѣ мѣры для исполненія закона, принятаго въ послѣднемъ засѣданіи парламента объ учрежденіи мѣстныхъ судовъ для рѣшенія дѣлъ о мелкихъ долгахъ.

А н г л и я.

Лондонъ, 19 stycznia.

Крѳлова загала dzisiaj osobicie posiedzenie tegoroczne parlamentu. Liczne tłumy otaczaly gmach parlamentowy, pałac St. James, i zalegaly ulice, przez ktore miał przebywac orszak Krѳlewski. Monarchini przybyła z małżonkiem swoim i całym dworem, o godzinie drugiej, do Izby Parѳw, gdzie przy wystrzałach z dział, ze zwyklymi obrzędami wprowadzona została. Skoro członkowie Izby Niższej stanęli u kraty, Krѳlowa odczytała następną mowę:

„Milordowie i Mości Panowie!

„Z najmocniejszym ubolewaniem przychodzi mi raz przy pierwszym zebraniu się waszém, zwrócić uwagę waszę na drożyznę żywności, panującą w Irlandyi i niektórych częściach Szkocyi. W Irlandyi szczególnie, brak zwykłej żywności dla ludu jest powodem ciężkich cierpień, chorób i znacznie pomnożonej śmiertelności w klassach uboższych. Czyny gwałtowne stały się częstszymi, i mianowicie wymierzone są przeciw cudzej własności. W niektórych częściach kraju, przewożenie żywności stało się niebezpiecznymъ.

„W zamiarze złagodzenia tѳj klęski, stosownie do prawa, uchwalonego na ostatniém posiedzeniu Parlamentu, wielka liczba ludu otrzymała zatrudnienie i za nie zapłatę. Niektóre zmiany w tѳm prawie, na ktѳre Lord Namiestnik Irlandyi zezwolił, w celu pożyteczniejszego użycia tych robѳt, uzyskają, jak się spodziewam, zatwierdzenie wasze. Przedsięwzięte zostały środki dla zmniejszenia uciskającego niedostatku w okolicach, najwięcej oddalonych od zwykłych źródeł zapasów. Czyny gwałtowne, poskramiały, ile było można, wojsko i władze policyjne.

„Z zadowoleniem dodać mogę, że w wielu okolicach, najwięcej nędrą dotkniętych, lud okazał wzorową cierpliwość i uległość.

„Niurodzaje we Francyi, Niemczech i innych częściach Europy, pomnożyły trudność w otrzymaniu dostatecznych zapasów żywności.

„Waszym będzie obowiązkiem rozważyć, jakie środki potrzebne są nadal do zmniejszenia istniejącej nędry. Polecam wam zająć się rozważnie: czyliby przez pomnożenie łatwości przywozu zboża z obcych krajѳw, na czas ograniczony, i przez swobodniejsze dopuszczenie cukru dla użycia w browarach i gorzelniach, nie mogły być pomnożone zapasy żywności.

„Zwracam także waszę baczną uwagę na ciągle smutne położenie Irlandyi. Znajdziecie sposobność, przy braku politycznych przedmiotѳw, rozważyć bez namiętności to złe socyalne, ktѳre trapi pomienioną część połączonego Krѳlestwa. Przełożone wam będą różne środki, ktѳre, jeżeli je Parlament przyjmie, posłużą do zapewnienia lepszego bytu znacznej masy ludu, do poprawy rolnictwa i zmniejszenia zbytniej konkurencyi o posiadłość ziemską, co zawsze było obfitým źródłem zbrodni i nędry.

„Zaślubiny Infantki, Luizy Fernandy hiszpańskiej, z Xięciem Montpensier, stały się powodem dyplomatycznej korespondencyi między moim rządem a rządami: francuzkim i hiszpańskimъ.

„Zniesienie wolnego Krakowskiego okręgu, zdało mi się jawným naruszeniem Wiedeńskiego traktatu; rozkazałam przeto podać protestacją przeciw temu aktowi, Dworem, ktѳre miały w nim udział. Kopie tych różnych dokumentѳw będą wam przełożone.

„Pokładam nadzieję, że kroki nieprzyjacielskie w La-Plata, od tak dawna tamujące handel, zakończą się niebawem, i dołożę wszelkiej usilności, łącznie z Krѳlem Francuzѳw, aby cel ten pożądaný osiągnąć.

„Stosunki moje z mocarstwami postronnemi, w ogólności dają mi zupełną pewność utrzymania pokoju.

„Mości Panowie Izby Niższej!

„Rozkazałam, aby budżeta wypracowane były z troskliwą bacnością na potrzeby publicznej służby, jako też z należytyм względem na oszczędność.

„Milordowie i Mości Panowie!

„Rozkazałam poczynić potrzebne przygotowania, iżby prawo, uchwalone na poprzedniém zgromadzeniu Parlamentu, względem ustanowienia sądѳw miejscowych dla rozstrzygnięcia spraw o małe długi, przywiedzione zostało do skutku.

„Поручаю вашему вниманию мѣры, которыя вамъ будутъ представлены къ улучшенію состоянія здоровья въ городахъ; вы сами оцените важность этого предмета“

„Глубоко убѣжденная въ благословеніи, которое послѣ годовъ отсутствия, Провидѣніе посылаетъ на нашу страну, поручаю вашему попеченію сіи важные предметы, твердо увѣренная, что духъ безпристрастія будетъ преобладать въ совѣщаніяхъ вашихъ, что изнѣшившія страданія моего народа облегчатся, и что будущее его состояніе будетъ улучшено мудростію вашихъ совѣтовъ.“

Королева произнесла рѣчь эту внятно, и возвратилась съ своею свитою въ Букингемскій дворецъ.

— Въ *Standard* сообщаютъ слѣдующія извѣстія о миссис Доброй Надежды. Надежда наша на скорое излѣченіе покорности со стороны Кафровъ, снова исчезла. Неприятельскія дѣйствія, правда, не начались; но очевидно, что Сандилло и нѣсколько другихъ начальниковъ стараются только выиграть время, а въ тайнѣ приготавливаются къ новой борьбѣ, коль скоро кончится перемиріе. Сэръ Перегринъ Мейтлендъ, къ счастью, хорошо знаетъ объ измѣнническихъ ихъ намереніяхъ, и предпринималъ соответственные мѣры.

— Сэръ Уильямъ Гамильтонъ, членъ Королевско-Ирландской Академіи, обнаружилъ въ *Dublin Evening Post* чрезвычайно важное астрономическое открытіе. Онъ утверждаетъ, что посредствомъ вычисленій, вѣроятность котораго равняется достоверности, отыскавъ чимъ настоящій центръ нашей солнечной системы, то есть пунктъ, около котораго движется солнце со всеми планетами, которыя такимъ образомъ становятся уже только спутниками. Сэръ Уильямъ Гамильтонъ разделяетъ мнѣніе Ливерпульскаго обсерватора и Нью-Йоркскихъ Астрономовъ, что Планета Леверрье окружена кольцомъ по примѣру Сатурна.

20 Января.

Пренія по адресуу начались вчера въ обѣихъ палатахъ, тотчасъ послѣ выезда Королевы. Въ верхней палатѣ лордъ Гатертонъ предложилъ адресъ, который въ Англии, какъ извѣстно, есть почти простое повтореніе статей тронной рѣчи. Ораторъ, сказавъ кое-что обо всѣхъ изъ нихъ, нѣсколько долѣе разсуждалъ о состояніи Ирландіи, и единственномъ мѣрою къ предупрежденію тамошняго нищенства, считалъ временное уничтоженіе пошлины съ иностраннаго хлѣба, дозволеніе употребить сахаръ въ винокурняхъ, и приостановленіе такъ называемаго мореходнаго права, затрудняющаго привозъ иностраннаго хлѣба. Лордъ Стэндей, вступившій послѣ него на кафедру, долго разсуждалъ о тронной рѣчи, не выказывая однако примѣтной оппозиціи противъ министровъ. Напротивъ онъ полагалъ, что такъ какъ министры неохотились въ тронной рѣчи шекотливыхъ пунктовъ, которые могли бы подать поводъ къ спорамъ, то начать оныя значило бы уведичить только, безъ пользы, затрудненіе для правительства, имѣющаго право на снисхожденіе. Такъ какъ настоящіе министры не стремились сами насильно къ кормилу правленія, но болѣею части принуждены были къ сему, то уже это самое налагаетъ на насъ обязанность содѣйствовать имъ. Говорилъ объ испанскихъ бракосочетаніяхъ, ораторъ изъяснилъ еободѣлюваніе, что дружественныя сношенія между Франціею и Англиею были запутаны. Хотя онъ и не разделяетъ мнѣнія ни лорда Пальмерстона ни Г. Гизо, относительно толкованія утрехтскаго трактата, но все таки образъ дѣйствій Франціи по сему дѣлу, считаетъ лишнимъ должнаго вниманія и оскорбленіемъ, нанесеннымъ Англии. Противъ временнаго отъмятія рентовъ, пошлины съ зерноваго хлѣба и приостановленія мореходнаго права, ораторъ не имѣетъ никакого возраженія; но если бы дозволили употреблять сахаръ въ винокурняхъ, тогда земледѣльцы требовали бы уменьшенія налога съ солода. Въ отвѣтъ на это, маркизъ Лансдоунъ объявилъ, что выше упомянутые мѣры суть столько временныя. Относительно бракосочетанія принца Монпансье, утверждалъ, что нынѣшнее правительство придерживалось въ этомъ отношеніи политики своихъ предшественниковъ, что сожалѣть о прекращеніи прежнихъ дружественныхъ сношеній, и что желать возстановленія оныхъ. Послѣ краткаго отзыва въ этомъ же духѣ лорда Врума, пренія были кончены, и адресъ принятъ единодушно.

Въ нижнемъ парламентѣ, Г. Чарльсъ Товардъ предложилъ адресъ, по коему происходившія пренія касались тѣхъ же пунктовъ, о коихъ разсуждали въ

„Polecam waszój rozwadze środki, jakie wamъ предложено będą we względzie polepszenia stanu zdrowia miast; będziecie sami mogli ocenić ważność tego przedmiotu.“

„Przejęta głęboką wdzięcznością, za błogosławieństwa, które nieraz już Opatrzność, po pewnymъ przeciągnięciu, nieszczęściu, na krajъ naszъ zsyłać raczyła, poruczamъ troskliwości waszój ważne te środki, w pełnymъ zaufaniu, iż duchъ bezstronności przewodniczyć będzie obradomъ waszymъ, oraz, że terażniejsze cierpienia mego ludu, mądrością naradъ waszychъ zmniejszone, a położenie jego, na przyszłośćъ polepszonymъ zostanie.“

Королева оцзытала tę мowę, jakъ zwykle, wyraziła i dobitnie, i wróciła ze swoimi orszakiemъ do pałacu Buckingham.

— *Standard* zawiera następujące wiadomości zъ przyładka Dobrej Nadziei: „Nadzieja, jaka powzięto względemъ bliższego poddania się Kafrowъ, znowu znikła. Wprawdzie nie rozpoczęły się jeszcze kroki nieprzyjacielskie, ale widocznie jest, że Sandillo i kilku innychъ naczelnikówъ, starają się tylko zyskać na czasie, a potajemnie przygotowują się do nowej walki, skoro się tylko skonczy zawieszenie broni. Szczęściemъ, że Sir Peregrine Maitlandъ zna dobrze ichъ zdradzieckie plany i przedsięwziąłъ stosowne środki.“

— Sir William Hamilton, członekъ Akademii Królewskiej Irlandzkiej, ogłosiłъ w *Dublin Evening Post* odkrycie astronomiczne najwazniejszej wagi. Twierdzi on, iż znalazłъ za pomocą rachunku, zъ prawdopodobieństwemъ wyrównywarciemъ pewności, prawdziwy środekъ naszego systemu słonecznego, to jest punktъ, około котораго krąży słońce ze wszystkimi planetami, które tymъ sposobemъ stają się już tylko satellitami. Sir William Hamiltonъ podziela zdanie obserwatora w Liverpool i astronomów w New-York, iż planeta Leverrier, jest otoczona pierścieniemъ jakъ Saturn.

Dnia 20 stycznia.

Rozprawy nadъ adresemъ, rozpoczęły się wczoraj wъ obu Izbachъ, zarazъ po odjeździe Królowej. W Izbie Parówъ Lord Hathertonъ zaproponowałъ adresъ, który w Anglii, jakъ wiadomo, jestъ prostymъ prawie powtórzeniemъ paragrafówъ mowy tronowej. Mówca przebiegłszy je wszystkie pokrótce, zastanawiałъ się nieco dłużej nadъ stanemъ Irlandyi, i za jedyny środekъ zaradzenia tamedznej nędzy, uważałъ czasowe zniesienie cła odъ zagranicznego zboża, дозволеніе użycia cukru w browarachъ i gorzelniachъ, orazъ zawieszenie takъ zwanego prawa żegluzi, utrudniającego przywózъ zboża zъ zagranicy. Lord Stanley, naczelnikъ opozycji Torysów, który następnie głosъ zabrałъ, rozwoziłъ się długo nadъ mową tronową, nie występującъ jednakże zъ wyraźną opozycją przeciwъ Ministromъ. Mniemałъ owszemъ, że gdy Ministrowie w rozstronny sposóbъ wstrzymali się odъ wspomnienia wъ mowie tronowej wszelkichъ drażliwychъ punktówъ, któreby mogły dać powódъ do sporówъ, rozpoczynanie takichъ byłoby bezъ celu i pomnażałoby tylko bezъ potrzeby trudności dla rządu, który wszakże ma prawo do pobłażania. Albowiemъ terażniejsi Ministrowie nie eisnęli się sami gwałtemъ do steru rządu, ale powiększej części mimowolnie do tego zmuszeni zostali, i tѣmъ samemъ mają jużъ prawo do wspierania ichъ usiłowań. Mówiącъ o małżeństwachъ hiszpańskich, mówca wynurzyłъ ubolewanie, że przyjacielskie stosunki między Francją i Anglią zamęczone zostały. Jakkolwiekъ jednakъ nie podziela zdania ani Lorda Palmerstona ani P. Guizota, co do tłómaczenia Utrzechtskiego traktatu, zawsze jednakże, sposóbъ postępowania Francyi wъ tej sprawie, uważa za brakъ względnosci i za obelgę wyrządzoną Anglii. Przeciwnie czasowemu zniesieniu reszty cła odъ zboża i zawieszeniu prawa żegluzi, niema nie do zarzucenia; ale gdyby miano дозволиć użycia cukru wъ gorzelniachъ, natenczas rolnicy żądaliby znizienia podatku odъ siodu. Odpowiadającъ na to wъ imieniu gabinetu, Margrabia Lansdowne, oświadczyłъ, że powyższe środki są tylko tymczasowe. Co do zaślubinъ Агента Montpensier, zapewniałъ, że terażniejszy rządъ trzymałъ się wъ tymъ przedmiocie polityki swychъ poprzednikówъ; że ubolewa równie nadъ przerwaniemъ dawnychъ dobrychъ stosunkówъ, i że przywrócenia ichъ pragnie. Po krótkimъ jeszcze wъ tymъże duchu przemówieniu się Lorda Brougham, rozprawy ukończone zostały, i adresъ jednomyślnie przyjęto.

W Izbie Niższej, P. Karol Howardъ zaproponowałъ adresъ, nadъ którymъ toczące się rozprawy, tyczyły się głównie tychъ samychъ punktówъ, co w Izbie Lordów, to jest

верхнемъ парламентѣ: а именно: состоянія Ирландіи, испанскихъ бракосочетаній и недоразумѣній съ Франціею. Лордъ Бентинкъ, начальникъ оппозиціи тори-совъ въ нижнемъ парламентѣ, какъ и лордъ Станлей въ палатѣ перовъ, объявилъ также какъ и сей послѣдній, отъ имени своей партіи, что оны не будутъ противиться предпріятымъ министрами мѣрамъ съ цѣлю предотвращенія нищенства въ Ирландіи; но что оны однако опасаются, чтобы ими не воспользовались одни лишь спекулянты. — Г-н. Смитъ Обриенъ и Ребукъ, возставали на недостаточность сихъ мѣръ, и оуждали политику министровъ въ отношеніи испанскихъ бракосочетаній. Отвѣчая имъ лордъ Джонъ Россель убѣждалъ, что правительство относительно Ирландіи сдѣлало все то, что было въ состояніи сдѣлать; заняло публичными работами 470,000 чел. рабочихъ, съ содержаніемъ, простирающимся до 158,000 ф. стер. въ недѣлю; но что безъ содѣйствія самихъ земле-хозяевъ и другихъ жителей Ирландіи, не вѣроятно чтобы одно оно могло всѣхъ пропитать. Приходя къ иностранной политикѣ, министръ сказалъ между прочимъ: „Въ крайнему моему сожалѣнію я вижу себя на сторонѣ оппозиціи противъ мнѣнія французскаго правительства, между тѣмъ вожделѣнно видѣть для меня, чтобы Англія и Франція соединены были всегда тѣснѣйшими узами дружбы.“ Въ заключеніе своей рѣчи лордъ Джонъ Россель похвалилъ втораго члена вышней политики, то есть присоединенія къ Австріи г. Кракова, противъ чего изложилъ откровенно: Сэръ Робертъ Чилъ, взошедшій послѣ него на кафедру, раздѣлялъ мнѣніе министровъ, одобрялъ поведеніе правительства въ отношеніи Ирландіи, и обещалъ содѣйствовать настоящимъ мѣрамъ его. Лордъ Пальмерстонъ окончилъ пренія отвѣтомъ на замѣчаніе Г. д'Израэли, что существованіе краковской республики основано не на какомъ либо отдѣльномъ трактатѣ, но на прибавочныхъ статьяхъ акта вѣнскаго конгресса, и что относительно испанскихъ бракосочетаній Utrechtскій трактатъ противится не бракосочетанію французскаго принца съ испанскою инфантною, но только вступленію на испанскій престолъ потомкамъ герцога Монпансье. Послѣ сей рѣчи министра, адресъ былъ принятъ единодушно.

Обращаютъ вниманіе, что герцогъ Веллингтонъ не далъ мнѣнія дипломатическаго обѣда, какъ это обыкновенно оны дѣлалъ на канунѣ открытія парламента. Утверждаютъ даже, что герцогъ рѣшилъ не принимать никакого участія въ дѣйствіяхъ текущей политики.

Мы узнали, пишутъ въ *Globe*, что два или три капера, снабженные патентами и всеми прочими документами, требуемыми со стороны Мексиканскаго правительства, отправились изъ Англіи на крейсертво (противъ судовъ Соединенныхъ Штатовъ). Въ слѣдствіе этого страхователи возвысили цѣнность премій, требуемыхъ для застрахованія денегъ, которыя посылаются въ Соединенные Штаты.

Испанія.

Мадридъ, 10 Января.

Большинство конгресса отправило вчера къ министру Финансовъ, г-ну Монъ, депутацію, съ объявленіемъ, что оны и его товарищи должны тотчасъ добровольно отказаться отъ своихъ мѣстъ, если не хотятъ быть принужденными къ сему постановленіемъ конгресса. Г. Монъ показалъ готовность подчиниться сему съ своей стороны, и объявилъ, что оны приглашены повиноваться сей крайности и своимъ со товарищей. Но когда оны призвали къ сему Г. Истуриса, сей послѣдній рѣшительно объявилъ, что оны добровольно никогда не уступятъ, ибо оны полагаютъ, что Г. Монъ желаетъ устранить его единственно для того, чтобы потомъ самому стать въ головѣ новаго кабинета.

— Генераль-капитанъ Наварры потребовалъ отъ правительства присылки въ самыя скорѣйшее время нѣсколькихъ баталіоновъ. Санъ-Себастьянскій гарнизонъ уже подкрѣпленъ; всѣ болѣе важныя мѣста этой провинціи заняты войсками. На разныхъ пунктахъ береговъ острова Мадорки, разставлены сторожевыя сильныя посты, какъ бы изъ опасенія нападенія.

— Въ Пертусѣ разнеслась общая молва, что Кабрера дѣйствительно появился въ Каталоніи, и что нынѣ оны находится въ окрестностяхъ города Серверы, лежащемъ при большой дорогѣ, ведущей изъ Барселонны въ Сарагоссу, у подошвы горъ Сиерра-де-ла-Ллена; го-

но Ирландіи, маженствъ испанскихъ и непорозумѣнія з Франца. Лордъ Бентинкъ, начальникъ оппозиціи ториской въ Избѣ Нижней, какъ Лордъ Станлей въ Избѣ Паровъ, оswiadczył równie jak on, w imieniu swego stronnictwa, że się nie będzie przeciwil przedsięwziętym przez Ministrów środkom, w celu zapobieżenia nędzy w Irlandyi; ale że się wszakże obawia, ab; z nich nie skorzystali sami tylko spekulanci. — P. P. Smith O'Brien i Roebuck, powstawali na niedostateczność tych środków, i naganiiali politykę ministerstwa w przedmiocie mażenstw hiszpańskich. Odpowiadając im Lord John Russell, wykazał naprzód, iż rząd względem Irlandyi uczynił wszystko, co był w stanie uczynić; zatrudnił publicznie robotami 470,000 ludzi, z płacą wynoszącą na tydzień 158 000 f. szt.; ale że bez współdziałania samychże właścicieli gruntowych i innych mieszkanców Irlandyi, nie podobna jest, aby mógł sam wszystkim wyżywić. Przechodząc do polityki zagranicznej, Minister rzekł między innemi: „Z największym ubolewaniem widzę się w opozycji przeciw zdaniu rządu francuzkiego, gdyż uważam za najpożądane, aby Anglia i Francya połączone były zawsze nawzajem węzłami najściślejszej przyjaźni.“ W końcu swej mowy, Lord John Russell dotknął drugiego punktu polityki zewnętrznej, to jest wejścia do Austrii m. Krakowa, przeciw czemu otwarcie się wyraził. — Sir Robert Peel w zabranym po nim głosie, podzielał zdanie Ministra, pochwalał postępowanie rządu względem Irlandyi, i przyrzekł wspierać tymczasowe jego środki. Lord Palmerston zakończył rozprawy odpowiadając na uwagę P. d'Israeli, że był Rzeczpospolitą Krakowskią opierał się nie na żadnym oddzielnym traktacie, ale na integralnych artykułach Wiedeńskiego kongressowego aktu, i że, co do mażenstw hiszpańskich, traktat Utrechtski przeciwil się nie mażenstwu francuzkiego Xięcia z Infantką hiszpańską, ale tylko następstwu na tron hiszpański potomków Xięcia Orleańskiego. Po tej mowie Ministra, adres został jednomyślnie przyjęty.

— Zwrócono uwagę, że Xiąże Wellington nie dał tą razą dyplomatycznego obiadu, jak to był zawsze zwykły czynić w wigilię otwarcia Parlamentu. Zapewniają nawet, że Xiąże postanowił nie brać wyraźnego udziału w działaniach bieżącej polityki.

— Dowiedzieliśmy się, piszą w *Globe*, że dwa czy trzy statki korsarskie, opatrzone w patenty i wszelkie inne dokumenta, wymagana ze strony rządu meksykańskiego, udały się z Anglii na morskie rozbojnicтво (przeciwko okrętom Stanów Zjednoczonych). W skutek tego, towarzystwa assekuracyjne podwyższyły wartość premii, żądanych dla zaasekurowania pieniędzy, które się posyła do Stanów Zjednoczonych.

Hiszpania.

Madryt, 10 stycznia.

Większość Kongressu wysłała wczoraj do Ministra skarbu, P. Mon, deputacyą, z oświadczeniem, że on i koledzy jego mają natychmiast z posad swych dobrowolnie ustąpić, jeżeli nie chcą być zmuszeni do tego przez wyrażną w tym względzie uchwałę Kongressu. P. Mon udał uległość, oraz oświadczył gotowość skłonięcia kolegów swych do poddania się również tej ostateczności. Ale gdy naprzód ku temu wezwał P. Isturiz, ten oświadczył stanowczo, że dobrowolnie nigdy nie ustąpi; sądzi bowiem, że P. Mon stara się go tylko usunąć, aby potem sam mógł stanąć na czele nowego gabinetu.

— Jeneralny Kapitan Nawarry wezwał rząd o przysłanie mu jak najspieszniej kilku batalionów. Załoga w San Sebastian została już wzmocniona; wszystkie miejsca tej prowincyi są wojskiem osadzone. Na różnych punktach pobraża wyspy Mallarki porozstawiano mocne straże, jak gdyby się obawiono napadu.

— W Perthus rozeszła się powszechnie wieść, że Cabrera ukazał się rzeczywiście w Katalonii, i że obecnie stoi w okolicy miasta Cervery, które leży przy wielkim gościńcu z Barcelony do Saragossy, u spodu gór Sierra de la Llena, i z położenia swego mogłoby służyć za podstawę

родъ этотъ, по своему положенію можетъ служить опорой для войскъ, назначенныхъ дѣйствовать внутри Каталоніи и содѣйствовать Арагоніи.

Въ жур. *Phare de Pyrenées*, издаваемомъ въ Байоннѣ, и поддерживаемомъ какъ здѣшнимъ правительствомъ такъ и французскимъ въ статьѣ, въ коей говорится о вооруженіяхъ и проектахъ графа Монтемоліна, утверждаютъ, что если бы Испанія была угрожаема, то Франція по своему долгу, и для собственной своей выгоды, была бы вынуждена доставить ей поддержку, и этимъ нисколько не преступила бы правила невмѣшательства во внутреннія дѣла сей страны.

— Мартинезъ-де-ла-Роза пріѣхалъ вчера въ Мадридъ.

ТУРЦІЯ.

Константинополь, 23 Декабря

Порта отправила на имя Г. Буркене ноту, въ которой она жалуется на пріемъ, оказанный бейю тунисскому въ Парижѣ. Этимъ пріемомъ присвоили ему права, на которыя Порта, считаящая его въ числѣ своихъ вассаловъ, никакъ не можетъ согласиться. Обстоятельство, что бей допущенъ былъ къ аудіенціи у короля Французовъ безъ присутствованія при томъ находящагося въ Парижѣ турецкаго посла, приводится въ нотѣ, какъ главный пунктъ жалобы. Французскій посоль въ отвѣтъ на эту ноту оправдываетъ поведеніе своего правительства тѣмъ, что посоль турецкаго представителя въ Парижѣ еще совершенно новъ и, кромѣ того, по большой части бываетъ незанятъ. Этотъ отвѣтъ довольно страненъ, потому что во время пребыванія тунисскаго бейя въ Парижѣ находился тамъ и турецкій посоль; слѣдовательно, помянутое извѣщеніе нейдетъ къ этому случаю. Что касается новости представительства, то она не можетъ имѣть никакого вліянія на характеръ посла и достоинство представляемаго двора. А потому, весьма вѣроятно, что отвѣтъ Г. Буркене вызоветъ новое возраженіе со стороны Порты.

— Порта отсрочила до будущей весны предполагаемую экспедицію противъ Бедеръ-гонъ-Бей, истребителя Несторянцевъ. Изъ сего видно, что угроза сказанною экспедиціею со стороны дивана, имѣла только цѣлію временное удовлетвореніе требованію державы, которая сдѣлала предложеніе въ пользу сихъ злоплучныхъ христіанъ.

МЕКСИКА.

15 Ноября.

Генераль Тайлоръ официально уведомилъ Сантану, что 13 сего мѣсяца истекаетъ срокъ перемирія: на это послѣдній отвѣчалъ, что Мексиканцы не заключать мира до тѣхъ поръ, пока Американскія войска будутъ находиться въ ихъ землѣ, и пока Американскій флотъ будетъ угрожать ихъ портамъ, и что имѣющее быть, въ концѣ года, собраніе чрезвычайнаго конгресса, учинитъ дальнѣйшее постановленіе, сообразное чести и пользамъ націи.

— Мексика готовится къ борьбѣ, долженъ вступить рѣшить участь страны. Сантана произвелъ въ Санъ-Луис-Потоси смотръ войскамъ, собравшимся тамъ въ числѣ 25,000 чел. съ 52 орудіями. Сверхъ того ожидали прибѣтія еще 5,000 человекъ. Въ тамошнемъ городѣ 200 мастеровыхъ денно и ночью заняты приготовленіемъ оружія и 500 чел. работаютъ около укрѣпленій.

— Духовенство Мексиканское обязано также внести заимообразно деньги на военные расходы, какъ то: архіепископъ Мексиканскій 1,000,000 пиастровъ; епископы: Пуэблскій 400,000; Гвадалакарскій 200,000; Микраконскій 170,000; Оякскій 100,000, и Драгунскій 80,000 пиастровъ.

дѣла для водца, чтобы хотѣлъ дѣйствовать въ срединѣ Каталоніи а притѣмъ подаетъ также руку Арагоніи.

— *Dz. Phare de Pyrenées*, выходящій въ Байоннѣ, а wspierany такъ przez rząd тutejszy jak i французки, въ артикулѣ, въ которомъ мови о уброяженіяхъ и проектахъ Hr. Montemolin, utrzymuje: że gdyby Hiszpania miała być zagrożoną, tedy Francya z obowiązku swego, we własnym swoim interesie, byłaby zmuszoną udzielić jej pomocy, przez co bynajmniej nie naruszyłaby zasady nie mieszania się w wewnętrzne sprawy tego kraju.

— Martinez de la Rosa przybył wczoraj do Madrytu.

ТУРСУА.

Konstantynopol, 23 grudnia.

Порта подала Р. Bourqueney ноту, въ которой она заявила способ, въ jaki przyjmowano в Парижѣ Бея Тунисскаго; przez co przyznano Bejowi prawa, których mu Pорта, jako jednemu z swoich lenników, w żaden sposób przyznać nie może. Та zwłaszcza okoliczność, że Bej otrzymał posłuchanie u Króla Francuzów, bez obecności rezydującego в Парижѣ Посла турецкаго, przytoczona jest в тѣй нотѣ jako główny punkt zażalenia. Посоль французки, в отвѣдзи свѣй на тѣ ноту, dla u-prawiedliwienia postępowania rządu swojego в тымъ względzie, ma się jakoby powoływać на то, że reprezentancya турецка в Парижѣ, jest jeszcze zupełnie nowa, a nadto posada poselska по większej części nieosadzona. Odpowiedź ta тѣмъ jest osobliwsza, że właśnie в тѣй chwili, kiedy Bej bawił в Парижѣ, znajdował się тамъ также Посоль турецки. Co się zaś тyczy nowości reprezentacyi, та bynajmniej ani на характеръ Посла, ani на годność reprezentowanego двору żadnego wpływu wywierać nie może. Sądzą zatem powszechnie, że та odpowiedź wywoła nową ноту ze strony Порты.

— Порта одложила до przyszłej wiosny zamierzoną wyprawę przeciw Beder-chan-Bejowi, temu wytyępicielowi Nestorianów. Okazuje się zatem wyraźnie, że zagrożenie to ze strony Dywanu, miało tylko chwilowo pocieszyć mocarstwa, które uczyniły przedstawienia на korzyść uciskionych Chryścian.

МЕХУК.

Dnia 15 listopada.

Генераль Taylor zawiadomił urzędownie Santanę, że з dnem 13-m listopada kończy się zawieszenie broni; на то му odpisałъ tenże, że Meksykanie nie zawrą pokoju, póki wojska Amerykańskie zajmować będą ichъ ziemię, а okręty grozić imъ portom; dodałъ притѣмъ, że przy końcu roku zbierze się kongress nadzwyczajny, który postanowi, co będzie uważałъ за zgodne з honoremъ i interesemъ kraju.

— Мекыкъ przygotowuje się до walki, która ma jego los rozstrzygnąć. Santana odbył в San Luis Potosi wielki przeglądъ wojska, złożonego з 25,000 ludzi i 52 dział. Spodziewano się jeszcze codziennie 5,000 ludzi. W mieście тѣмъ dzień i noc 200 robotników kuje broń, а 300 pracuje над obwarowaniem.

— Pożyczka od duchowieństwa на wojnę, rozłożona została następującymъ sposobem: Arcybiskup Meksykański ma złożyć milion pиаstrów; Biskupi: з Puebli 400,000, з Gwadalaxy 200,000, з Michracon 170,000, з Ojaca 100,000, а з Durango 80,000.